

Βεροίας Παντελεήμων: Να επιθυμούμε στη ζωή μας το δείπνο με τον Χριστό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Τη Μεγάλη Πέμπτη 17 Απριλίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην Ιερά Μονή της Αγίας Κυριακής Λουτρού.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Έπιθυμian έπεθύμησα τοῦτο τό Πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρό τοῦ με παθεῖν».

Σέ ὄλη τήν ἐπίγεια ζωή του ὁ Κύριός μας ἐκφράζει τό θέλημα τοῦ Θεοῦ-Πατέρα του. Αυτό ἀκολουθεῖ καί γι' αὐτό ἐργάζεται προκειμένου νά τό πραγματοποιήσει μέ σκοπό τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ μοναδική προσωπική, θά λέγαμε, ἐπιθυμία τήν ὁποία ἐκφράζει ὁ Χριστός εἶναι αὐτή πού ἀκούσαμε σήμερα. «Ἐπιθυμίαν ἐπεθύμησα τοῦτο τό Πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρό τοῦ με παθεῖν», λέγει πρὸς τοὺς μαθητές του. Ἔχω μία βαθιὰ καὶ διακαῆ ἐπιθυμία, νά φάγω μαζί σας αὐτό τό Πάσχα, πρὶν νά βαδίσω πρὸς τό Πάθος.

Οἱ μαθητές του μᾶλλον δέν καταλαβαίνουν τί ἐννοεῖ ὁ Χριστός. Μᾶλλον δέν κατανοοῦν τήν ἰδιαιτερότητα καί τή σημασία πού ἔχει αὐτό τό Πάσχα, καί γιά ποιόν λόγο ὁ Χριστός ἐπιθυμεῖ τόσο πολύ νά φάγει μαζί τους.

Ὁ λόγος τῆς σφοδρῆς ἐπιθυμίας τοῦ Κυρίου μας νά συμφάγει μέ τοὺς μαθητές του δέν εἶναι μόνο ὅτι αὐτό θά συμβεῖ γιά τελευταία φορά. Εἶναι καί γιατί ἐπιθυμεῖ νά τοὺς διδάξει πῶς θά τόν θυμοῦνται, ὅταν δέν θά εἶναι πλέον ἀνάμεσά τους σωματικά, καί νά τοὺς παραδώσει τό φρικτό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, δηλαδή τό Σῶμα του καί τό Αἷμα του.

Ὁ Χριστός ἐπιθυμεῖ νά τόν θυμοῦνται οἱ μαθητές του, ὄχι μόνο οἱ δώδεκα ἀλλά καί ὅλοι οἱ μαθητές του ἀνά τοὺς αἰῶνες, μέ τήν ἀνάμνηση τοῦ Πάθους του, μέ τήν ἀνάμνηση τῆς θυσίας του γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, καί γι' αὐτό ἐπιθυμεῖ νά δειπνήσει μαζί τους.

«Ἐπιθυμίαν ἐπεθύμησα τοῦτο τό Πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρό τοῦ με παθεῖν».

Ἡ ἐπιθυμία τοῦ Ἰησοῦ δέν εἶναι μία συνηθισμένη ἐπιθυμία, οὔτε εἶναι ἡ ἐπιθυμία ἑνὸς ἀνθρώπου πού βαδίζει πρὸς τόν ἐκούσιο θάνατο καί μάλιστα γιά χάρη ἄλλων. Ὁ Χριστός δέν ἐπιθυμεῖ κάτι γιά τόν ἑαυτό του, ἀλλά γιά τοὺς μαθητές του· γι' αὐτούς πού ἐπέλεξε γιά νά τόν συνοδεύσουν κατὰ τὰ τρία χρόνια τῆς ἐπιγείου ζωῆς του, ἀλλά καί γιά ὅλους τοὺς ἄλλους πού θά πίστευαν καί θά πιστεύσουν δι' αὐτῶν στοὺς αἰῶνες.

Πορευόμενος πρὸς τό Πάθος του ὁ Χριστός ἐπιθυμεῖ κάτι γιά μᾶς. Πορευόμενοι ἔμεῖς πρὸς τό Πάθος τοῦ Ἰησοῦ τί ἐπιθυμοῦμε ἄραγε; Ποιές εἶναι οἱ δικές μας ἐπιθυμίες καί προσδοκίες, προσεγγίζοντας τό θεῖο Πάθος καί τή θυσία τοῦ Κυρίου μας χάριν τῆς δικῆς μας σωτηρίας;

Κάθε ἄνθρωπος ἔχει ἐπιθυμίες. Καί ἀπό αὐτές κρίνεται ἡ πορεία καί ἡ ἐξέλιξη τῆς ζωῆς του, κρίνεται ἡ σωτηρία μας. Ὑπάρχουν ἐπιθυμίες ἀγαθές καί πονηρές. Ὑπάρχουν ἐπιθυμίες ἅγιες καί σωτηρίες, ἀλλά καί ἐπιθυμίες ὀλέθριες καί καταστροφικές καί γιά τήν ψυχὴ μας καί γιά τή ζωὴ μας.

Ἡ ἐπιθυμία νά ὑποσκελίσει τόν Θεό κρήμνησε τόν Ἐωσφόρο ἀπὸ τόν οὐρανὸ καί τόν μετέτρεψε ἀπὸ ἄγγελο φωτὸς σέ πονηρὸ πνεῦμα. Ἡ ἐπιθυμία τῆς γνώσεως τοῦ

καλοῦ καί τοῦ κακοῦ ὤθησε τούς πρωτοπλάστους νά δοκιμάσουν τόν ἀπαγορευμένο καρπό μέ συνέπεια νά ἐκπέσουν τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς. Ἡ ἐπιθυμία τῶν χρημάτων μετέτρεψε τόν Ἰούδα ἀπό μαθητή σέ προδότη καί τοῦ στέρησε τή ζωή.

Ἀντίθετα, ἡ ἐπιθυμία νά εἶναι μαζί μέ τόν Χριστό ἐνίσχυσε ἑκατομμύρια ἀνθρώπους νά ὑπομείνουν τό μαρτύριο ἀλλά καί τήν ἄσκηση καί νά ἀγιαστοῦν μέ τή χάρη του.

«Ἐπιθυμίαν ἐπεθύμησα τοῦτο τό Πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν», ἀκούσαμε στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα. Ὁ Χριστός ἐπιθυμεῖ νά φάγει μαζί μας. Ἐμεῖς ὅμως τί ἐπιθυμοῦμε; Θέλουμε νά βρεθοῦμε μαζί του στό ἴδιο τραπέζι; Θέλουμε νά γευθοῦμε αὐτό πού μᾶς προσφέρει; Τό Σῶμα του καί τό Αἷμα του εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν καί εἰς ζωῆν τήν αἰώνιον; Θέλουμε ὄντως νά συμφάγουμε μαζί του ἢ μήπως τό κάνουμε ἀπό ὑποχρέωση ἢ ἀπό συνήθεια ἢ ἀκόμη καί ἀπό ἀνάγκη; Ἐπιθυμοῦμε νά βρισκόμαστε μαζί του ὄχι μόνο σήμερα, ἀλλά καθημερινά μέ τήν προσευχή, τή μελέτη, τόν ἐκκλησιασμό, τά ἱερά μυστήρια καί ὅποια ἄλλη εὐκαιρία μᾶς προσφέρει ἡ Ἐκκλησία μας, ἢ ἔχουμε ἄλλες ἐπιθυμίες πιό γήινες, πιό κοσμικές, πιό ἁμαρτωλές;

Ἄς τά σκεφθοῦμε ὅλα αὐτά καί ἄς συνειδητοποιήσουμε πόσο μεγάλη εἶναι ἡ τιμή πού μᾶς κάνει ὁ Χριστός νά ἐπιθυμεῖ νά φάγει μαζί μας, παρότι ἐμεῖς συχνά ἀπομακρυνόμεθα ἀπό Αὐτόν. Καί ἄς ἀποφασίσουμε νά ἐπιθυμοῦμε στό ἐξῆς μόνο τόν Χριστόν, μόνο τό δικό του δεῖπνο, μόνο νά βρισκόμαστε μαζί του ὄχι μόνο αὐτές τίς ἡμέρες, ὄχι μόνο αὐτό τό Πάσχα ἀλλά καί σέ ὅλη μας τή ζωή μέχρι νά μᾶς ὀδηγήσει στήν οὐράνια βασιλεία πού θά εἶμεθα αἰώνια μαζί του καί θά ἀπολαμβάνουμε καί τή θέα του καί τόν ἴδιο τόν Κύριο.

